

bejde udført billigere, end de Tal, der er fremsatte ved Projekteringen af det, angiver. Som oftest gaar det den anden Vej.

Alfred Christensen: Naar Staten bygger en Havn for Fiskerne som i dette Tilfælde ovre paa Vestkysten ved Esbjerg og bygger den med stor Bekostning og med det Formaal at skaffe en virkelig god og rummelig Havn til Stede, saa er der ikke nogen Tvivl om, at den ogsaa har en Pligt til at sørge for, at Fiskerne, naar de møder med deres Baade og Skibe, kan faa Plads i Havnen og kan drive deres Erhverv fra den. Det kommer vi ikke bort fra. Denne Sag har vi behandlet mangfoldige Gange; som en af de foregaaende Talere, der kom ind paa Rigsdagen samtidig med mig for 25 Aar siden, sagde: Den har været fremme til Stadighed, og den bliver ved at komme tilbage. Esbjerg Havn koster Penge, og Besparselser paa de forlangte Bevillinger har jeg aldrig set noget til. Derimod har jeg meget ofte set Overskrivelser af de forlangte Beløb. Der er vel ikke noget at gøre ved den Ting, saaledes har det været i Fortiden, og saaledes vil det antagelig ogsaa blive i Fremtiden. Naar bare Havnen er god, og der kan drives et godt Erhverv derfra, saa vil baade Staten og Borgerne ogsaa nok faa deres Penge igen.

De Fordringer, som her stilles af Fiskerne og Fiskehandlerne, synes jeg er baade billige og retfærdige. De forlanger Ro i Havnen, det vil sige, at de skal kunne ligge i Havnen med deres Fartøjer saaledes, at disse ikke bliver slaaet i Stykker, enten imod Kajerne eller imod andre Fartøjer. De vil have Losseplads, d. v. s. Afladningsplads, for deres Fangst og Plads for deres Hyttefade baade i Vandet og ved Opstabling paa det tørre. Alt sammen er det retfærdige og rimelige Fordringer, som vi ikke kommer fra, naar der skal kunne drives et effektivt og lønnende Fiskeri paa Stedet. Nu er jeg ikke lokalkendt, og jeg er saa lidet teknisk kyndig, at det er mig vanskeligt at udtale nogen Dom om de foreliggende Planer, men jeg kan dog have en Tro om det, og efter gammel Erfaring om Esbjerg Havn, som jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig med i Udvalg, den Gang Fiskerihavnen og Havneudvidelsen blev projekteret, vilde jeg tro, at det dyreste Forslag, som det saa ofte gaar, ogsaa i dette Tilfælde er det bedste. Jeg tror, at ved at begynde med det lille Forslag kommer vi ikke til at spare noget, men kun til at trække Tiden ud, og vi kommer maaske til bagefter at gøre Udbedringer og Forandringer,

som atter og atter vil koste Penge. Jeg vil ikke opkaste mig til Dommer over det, jeg føler, at det kan jeg ikke være, men jeg vil udtale min Tro paa, at det dyreste her er det bedste, og jeg vil stemme for Flertallets Forslag.

Naar jeg har taget Ordet, er det for at lyse efter en Idé, der en Gang er kommet frem her med Hensyn til denne Uro i Havnen. Andre Steder har man set Uro i Havne bekæmpet paa en ganske anderledes billig Maade, nemlig ved fast fortøjede Flydebroer af tilstrækkelig stærk Konstruktion. Hvis denne Tanke kunde lade sig realisere, hvad jeg selvfølgelig, da jeg ikke er Tekniker, ikke vil være i Stand til at dømme om, men hvad jeg tror, hvis der kunde skabes Ro i Havnen ved Fortøjning eller Forankring af svære Flydebroer, saa havde vi med eet Slag opnaaet alt, hvad vi kunde naa ved det foreliggende Forslag af Ministeren, som Flertallet har sluttet sig til. Disse Flydebroer er udmærkede Kajpladser for de ankommende og afgaaende Fiskeribaade og Skibe. Hvis de konstrueres af tilstrækkelig Sværhed, vil de have en saadan Bæreevne, at vi ikke paa Kajerne kan faa bedre Afladningsplads og Oplagsplads for Hyttefadene end paa Flydebroerne. Endvidere vil der i Bassinerne levnes fuldstændig tilstrækkelig Plads til Henlæggelse af Hyttefadene for at holde den levende Fisk frisk og opbevare den til senere Afgang og Handel. Jeg har aldrig set denne Tanke behandlet af Teknikere. Jeg vil derfor udtale den i Dag her i Tinget. Hvis der er noget i denne Tanke, synes jeg, at den burde tages op, selv om den ikke er som Kolumbus' Æg, som der har været talt om, men som jeg ikke skal komme ind paa, da jeg hører, at der er 105 Maader, hvorpaa Kolumbus kunde have løst Opgaven. Jeg vil gerne bede vore kloge Teknikere, som saa længe har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, om enten at fordømme denne Sag eller tage den op, saaledes at min kære Sjæl kunde komme i Ro.

Nørhave: Den højtærede Minister spurgte mig, hvad han skulde svare Fiskerne, hvis Havnen blev bygget efter Mindretallets Forslag, og de saa kom og sagde, at de ikke vilde benytte den. Ja, jeg kan nu ikke tænke mig, at Fiskerne ikke skulde ville benytte den, hvis der virkelig blev tilstrækkelig Ro i Havnen, og hvorvidt der ikke vil blive det, kan jo hverken afgøres af den højtærede Minister eller af mig. Skulde det vise sig, at der vil være tilstrækkelig Ro i Havnen, antager jeg ogsaa, at Fiskerne